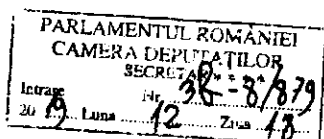

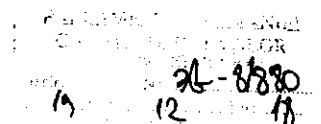
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

Nr. 11049, 11077, 11078, 11079, 11080, 11081, 11082, 11083,
11084, 11085, 11086, 11087, 11096, 11088 /2019

16. DEC. 2019

Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: Răspunsuri la întrebări și interpelări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări și interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUȚNARU
SECRETAR DE STAT

- 9252A -

ROMÂNIA
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Nr.VSC 1146/04.12.2019

Nr. 1146 / M.R.P.
Data 12.12.2019

Stimate domnule deputat,

Referitor la întrebarea/interpelarea dvs. privind “situația întârzierii eliberării avizelor de practică de către Ministerul Sănătății sau alt organ competent, în urma examinării de către Comisia mixtă constituită conform Hotărârii nr.764/2017 pentru aprobarea Normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic specialist, eliberate de un stat terț, altul decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii”, vă comunicăm următoarele:

Procedura de recunoaștere a titlurilor de medic specialist dobândite în statele terțe, altele decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și SUA, este reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 764/2017. Recunoașterea acestor titluri se desfășoară în 2 etape:

- a) Analiza dosarului de comisia mixtă de recunoaștere, constituită conform legii prin ordin al ministrului sănătății din reprezentanți ai comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății și respectiv ai Colegiului Medicilor din România,
- b) Obținerea avizului (favorabil/nefavorabil după caz) din partea Colegiului Medicilor din România.

Prin urmare, analiza tuturor dosarelor prin care medici din state terțe solicită recunoașterea titlurilor de calificare de medic specialist dobândite în aceste state, este una care implică responsabilitate având în vedere că odată recunoscută specialitatea unui solicitant, acesta va exercita profesia de medic specialist pe teritoriul României cu aceleași drepturi și obligații ca și medicii formați în cadrul programelor de rezidențiat din România.

Procedura de recunoaștere este una laborioasă întrucât decizia unei recunoașteri se adoptă în urma unei analize complexe a documentelor de studii efectuată de comisiile mixte de recunoaștere, prin compararea unor programe de pregătire în specialitate diferite din punct de vedere a duratei de formare și conținutului față de curriculele de pregătire din România.

ROMÂNIA MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Între programele de pregătire din cele două țări există diferențe majore în ceea ce privește durata și conținutul curriculumului de pregătire. Astfel, din experiența dosarelor analizate a rezultat că în Republica Moldova, specialitățile medicale au durata de formare de maxim 3 ani, în România aceasta desfășurându-se pe parcursul a 4 sau 5 ani, iar specialitățile chirurgicale din Republica Moldova au maxim 4 ani durată de pregătire față de cele din România unde pregătirea durează 5 sau 6 ani.

Un exemplu concret este programul de pregătire în specialitatea chirurgie efectuat în Republica Moldova cu durata de formare prin "internatură" de 11 luni în urma căruia medicul poate exercita în Republica Moldova „activitate practică independentă în funcție de medic specialist” conform tematicii cursurilor. Acesta pregătire nu poate fi considerată echivalentă cu un program de formare prin rezidențiat de 6 ani în România chiar dacă internatura a fost urmată de cursuri de educație medicală continuă sau de studii doctorale. De asemenea în astfel de cazuri, promovarea unei probe de aptitudini nu poate înlocui diferențele evidente dintre cele două programe de pregătire.

În România studiile de doctorat reprezintă o formă de învățământ universitar oferit absolvenților cu diplomă de licență care doresc să obțină competențe suplimentare în domeniul cercetării științifice. Doctoratul permite studentului cunoașterea și aplicarea metodologiei și a tehnicilor de cercetare, deprinderea exercițiului comunicării sau publicării la cel mai înalt nivel a rezultatelor cercetării, asumarea responsabilității de a elabora un program de cercetare, precum și abilitatea de a aborda critic realizările altor cercetători. Prin urmare doctoratul nu poate substitui o formare specializată de tipul rezidențiatului, iar diploma de doctor în medicină nu este similară unui titlu de calificare de medic specialist.

Din concluziile transmise de Comisiile mixte de recunoaștere, coroborate cu cele ale Colegiului Medicilor din România, rezultă că o eventuală recunoaștere a specialităților obținute în condițiile mai sus prezentate, ar constitui o inechitate, chiar o discriminare față de medicii români formați în România care obțin un titlu de calificare de medic specialist după o durată mult mai mare de pregătire.

De asemenea trebuie avut în vedere și faptul că, România în calitate de stat membru al Uniunii Europene trebuie să respecte cerințele Directivei 2005/36/CE în ceea ce privește durata minimă de formare care trebuie respectată în vederea recunoașterii titlurilor de calificare – conform prevederilor art. 2 alin. (2):

„(2) Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul

ROMÂNIA
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru. În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.”

Cu deosebită considerație,

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII
VICTOR SEBASTIAN COSTACHE

Camera Deputaților
Domnului deputat Nicolae Daniel Popescu